

ע"פ 1027/23 - נתן ששון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1027/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: נתן ששון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 26.12.2022 בת"פ 26281-12-21
שניתן על-ידי כבוד השופטת מ' גרינברג

תאריך הישיבה: י"ח בשבט התשפ"ג (9.2.2023)

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבון

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ביום 26.12.2022 (ת"פ 26281-12-21, השופטת מ' גרינברג), עד להכרעה בערעור שהגיש.

2. ביום 13.12.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המבקש, שנסב על ביצוע של עבירת שוד מזוין. לצד כתב האישום הוגשה אף בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו, ובהמשך לכך ביום 20.12.2021 הוחלט על שחרורו למעצר בית בתנאים שונים (מ"ת 26255-12-21, השופט ע' דרויאן-גמליאל).

3. ביום 24.5.2022 הורשע המבקש, על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שייחס לו עבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המבקש פנה למתלון במטרה לרכוש ממנו שעון יוקרה בסכום של 46,000 שקלים. בהתאם לסיכום ביניהם, ביום 1.12.2021 בשעות אחר הצהריים הגיעו השניים לרחוב בעיר נס ציונה כדי לערוך את המכירה. המתלון, שישב ברכבו במושב הנהג, הציג את השעון למבקש, שעמד בסמוך לחלון הרכב. בשלב זה, המבקש אחז בשעון, ריסס את פניו ועיניו של המתלון באמצעות תריס פלפל שנשא עמו וברח מהמקום עם השעון.

3. ביום 13.11.2022 הוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המבקש. בתסקיר צוין כי במסגרת צו פיקוח מעצר שהוטל על המבקש, הוא השתלב בקבוצה המיועדת לעצורי בית. בהקשר זה צוין כי ניכר שהוא "מצליח לבסס תהליך של התבוננות ביקורתית ועניינית... לזהות באופן מהותי הסיכונים במצבו... להבין יותר נסיבות התנהגותו הבעייתית והאלימה ולהתבונן באופן ביקורתי בבחירתו השולית". עוד צוין כי המבקש ביטא חרטה על התנהגותו ואמפתיה למתלון ולתחושותיו, וכן רצון לשאת באחריות למעשיו ולפצות את המתלון. שירות המבחן עמד על כך שהמבקש הוא אדם צעיר, נעדר עבר פלילי ובעל תפקוד יציב, ועל כך שהוא נענה לסמכות ומשתף פעולה בהליך הטיפול. כן צוין כי ניכר שלהליך עצמו השפעה מרתיעה ומציבת גבול עבורו. לצד זאת, שירות המבחן ציין את התנהגותו האלימה של המבקש כמתואר בכתב האישום, את התכנון וההצטיידות המוקדמת בגז פלפל, כמו גם נסיבות ומאפיינים נוספים של המבקש. בסופו של דבר, מצא שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש היא נמוכה, והמליץ כי אם יוטל על המבקש עונש מאסר, יתאפשר לו לרצותו בדרך של עבודות שירות. שירות המבחן הוסיף עוד כי מסגרת זו תסייע למבקש להתארגן ולגבש סדר יום קבוע ומתפקד, וכי יהיה בכך גם לצמצם השפעות בעייתיות עליו ולמנוע הידרדרות נוספת שלו. לבסוף המליץ שירות המבחן כי העונש יכלול אף פיצוי למתלון, כביטוי לחרטה ולנטילת אחריות, מאסר על-תנאי וצו מבחן למשך שנה.

4. ביום 21.11.2022 טענו הצדדים לעונש, ובהמשך לכך ניתן גזר דינו של בית המשפט המחוזי הנזכר בפתח הדברים. בית המשפט המחוזי עמד על חומרתה ונזקיה של עבירת השוד, והדגיש כי בהתאם להלכה הפסוקה יש להטיל בגינה עונש כבד, ובפרט מקום שהשוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים, כבעניינו. עוד צוין כי מעשים אלו גרמו למתלון נזק פיזי קצר טווח, וכן טראומה קשה והשלכות נפשיות למשך תקופה ארוכה. על רקע זה, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-42 חודשי מאסר וענישה נלווית. בסיכומו של דבר, מצא בית המשפט המחוזי למקם את עונשו של המבקש בחלק התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו, והעמיד אותו על 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. לצד זאת נגזרו על המבקש עשרה חודשי מאסר על-תנאי (שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירות רכוש או אלימות מסוג פשע), חמישה חודשי מאסר על תנאי (שלא יעבור עבירות כאמור מסוג עוון), קנס בסך 4,000 שקלים (או 30 ימי מאסר) וכן פיצוי בסך של 10,000 שקלים למתלון (כפי שהוסכם בגדרי הסדר הטיעון). מועד ההתייצבות לריצוי העונש נקבע ליום 12.2.2023.

5. ביום 6.2.2023 הגיש המבקש ערעור על גזר דינו, ולצדו בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל – היא הבקשה המונחת בפני. בתמצית, המבקש טוען כי תחילת ריצוי של עונש המאסר בעת הנוכחית תביא לסיכול ערעורו, המכוון לכך שהוא לא יישלח כלל למאסר מאחורי סורג ובריח. המבקש טוען כי סיכויי הערעור, כמו גם התנהלותו מאז האירוע מושא כתב האישום, נסיבותיו האישיות וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות – כל אלו מובילים למסקנה כי לא ייגרם כל נזק מעיכוב ביצועו של עונש המאסר.

6. ביום 8.2.2023 הוגשה תגובת המדינה לבקשה, שבה היא הביעה את התנגדותה לעיכוב ביצועו של עונש

המאסר. לשיטת המדינה, "סיכויי הערעור אינם מן המשופרים" והבקשה אינה עומדת בתבחינים שנקבעו לעניין זה בפסיקה.

7. ביום 9.2.2023 התקיים בפני הדיון בבקשה, ובו חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם. בא-כוחו של המבקש הדגיש את התהליך החיובי שעבר המבקש ועמד על הפוטנציאל השיקומי שלו. מנגד, המדינה טענה שמדובר בעונש המצוי בטווח הענישה הנוהג במקרים מסוג זה, והטעימה את חומרת המעשה והתכנון שקדם לו. עוד נטען כי המבקש לא השתתף בתהליך שיקום של ממש, שיש בו כדי להצדיק הפחתה בעונש מטעמי שיקום.

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להתקבל.

9. אכן, נקודת המוצא היא שבמקרה הרגיל, אין די בהגשת ערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע העונש, למעט בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת – בראש ובראשונה כאשר תחילת ריצוי העונש עלולה לפגוע בזכות הערעור של המבקש או לייתר את הדיון בערעור. בהתאם לכך, בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע, נדרש בית המשפט לבחון את מכלול הנתונים, ובין היתר את חומרת העבירה ונסיבותיה, משכו של עונש המאסר שנגזר, סיכויי הערעור, עברו הפלילי של המבקש ונסיבותיו האישיות (ראו: ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 8115/21 דניאל נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.12.2021)).

10. בנסיבות העניין, ואף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, אני סבורה כי מתקיימת הצדקה מיוחדת לעכב את ביצועו של עונש המאסר בפועל. הדברים אמורים בראש ובראשונה בשים לב למשכה של תקופת המעצר שנגזרה על המבקש, שהיא קצרה באופן יחסי, ועומדת על 21 חודשים בניכוי ימי מעצרו. אין חולק כי במצב דברים זה, תחילת ריצוי של העונש יכולה להשפיע על מידת האפקטיביות הפוטנציאלית של הליך הערעור, המופנה כאמור לגבי עצם הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, יש מקום להדגיש כי המבקש הוא אדם צעיר ללא מעורבות פלילית קודמת, אשר על-פי תסקיר שירות המבחן עבר כברת דרך מאז האירוע, השתלב בהצלחה בהליך טיפולי והביע צער וחרטה על מעשיו ועל התנהלותו. לנוכח האמור – במכלול הנסיבות אני סבורה כי הכף נוטה לעבר קבלת הבקשה.

11. סוף דבר: אני מורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש עד להכרעה בערעור. יתר רכיבי הענישה, כמו גם התנאים המגבילים שנקבעו, יוסיפו לעמוד בעינם.

23 פברואר 2023

ש ו פ ט ת